

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til fødevareministeren. Så har jeg forstået, at ordføreren for forespørgerne, hr. Ole Glahn, godt vil – måske – slutte debatten.

Ole Glahn (RV):

Nu har vi hørt i debatten her, at vi får lejlighed til at diskutere de her spørgsmål igen senere i forbindelse med landdistriktsredegørelsen fra regeringen, og der ligger i hvert fald ét lovforslag også omkring landdistriktsmidlerne, vi skal behandle. Det glæder jeg mig over, for jeg synes, at det somme tider er sådan, at for at få det hele med må man springe meget over, og her i eftermiddag har vi sprunget meget over, også vigtige ting. Men sådan er det i sådan en debat.

Men jeg vil godt sige, at når ministeren i sit sidste indlæg sagde, at han syntes, at jeg var sådan meget sortseende, så er det jo altså også, fordi jeg registrerer, hvad det er, der sker. Der er faktisk grund til at sende nogle advarselssignaler. Når jeg prøvede at tage udgangspunkt i, at der faktisk er mange kvaliteter i landområderne, som mange mennesker gerne vil efterspørge, synes jeg, det er vigtigt, at man laver en strategi, der imødekommer det, og jeg synes, debatten her har bekræftet, at der er behov for, at man får én minister, som har ansvaret for hele det her område. Jeg synes, at der mangler en strategi for og nogle ideer og inspirationer til, hvordan kommunerne kan løse de her problemer.

KL 18.05

Et af områderne, som vi ikke har været inde på her, og som også ligger i et andet regi i forhold til fødevareministeren, men som er væsentligt for landet, er de mange biblioteker, som kommunerne i øjeblikket lukker, og hvor det er vigtigt, at vi kunne komme med nogle ideer og inspirationer til, hvordan man kunne sikre, at nogle af dem bevares. For som jeg sagde i mit første indlæg, hver gang der lukkes et samlingssted, en fælles mulighed for, at folk kan komme sammen, bliver landsbyen lidt fattigere.

Jeg synes, at diskussionen omkring den aftale, der er lavet mellem Dansk Folkeparti og regeringen, har været sådan meget rettet mod aftalen, men landsbysammenhængen og landdistriktssammenhængen er bredere, og det har vi ikke fået ind i debatten. Det havde jeg måske heller ikke forventet, men jeg havde dog håbet det.

Jeg synes også, det er vigtigt, at vi får frem, hvad det er, regeringen er i gang med med hensyn til f.eks. friskoler, hvor man vanskeliggør

borgernes mulighed for at etablere friskoler, hvis kommunen lukker en mindre skole.

Jeg ville også gerne have haft, at vi havde diskuteret noget af det, som mange forskere, også fremtidsforskere, peger på, nemlig at når man kører ud på landet, ser man mange landbrugsbygninger og i det hele taget bygninger, som er temmelig forfaldne. Og en af forudsætningerne for, at der vil flytte mennesker derud, som også vil være med til at udvikle landet konstruktivt og idérigt og kreativt, er jo, at man ikke ser, at det her råber af, at det er et sted, man burde være redet væk fra for mange år siden.

Jeg frygter altså meget alvorligt, og nu bliver jeg så måske, hvis ministeren tager ordet igen, beskyldt for at være endnu mere sortseer, at vi kommer i en situation – og det bygger jeg bl.a. på forskeres udsagn også – som vi har set i andre europæiske lande, at vi ligefrem skal sanere nogle landsbyer, fordi de er så ringe i boligudbygningsstandard, at vi ikke kan forsvare at have dem og der ikke er nogen, der vil bo der, og så bliver man nødt til at fjerne dem fra jordens overflade.

Det kan også godt være, det bliver nødvendigt, men jeg synes, at det, der er det forfærdelige, er, at noget af det liv, som vi i den grad har brug for i dette stadig mere komplicerede samfund, ødelægges man mulighederne for at realisere, fordi der bliver færre landsbysamfund.

Jeg er altså af den opfattelse, at det er afgørende, at der også er nogle erhverv, der udøves på landet, og der synes jeg, og det synes vi i Det Radikale Venstre, at det er vigtigt, at vi satser kraftigt på, at landbruget stadig væk har en rolle. Og der synes vi, at det forslag, der er kommet her, er alt for beskedent i forhold til en satsning på økologisk produktion a la den, man lavede i forbindelse med vindmølleprojekter, hvor Danmark blev et af de førende lande i verden inden for knowhow og teknologi på det område.

På samme måde kunne man gøre det inden for økologien, og det er en historisk chance, som man mister, og det har Dansk Folkeparti i høj grad ansvaret for, fordi de bl.a. ikke ville være med til at føre nogle af pengene, der går direkte til den enkelte landmand, over til de landmænd, der driver økologisk landbrug. Det ville i høj grad have været med til at sikre udviklingen i landsbyerne og i landdistrikterne.

Det sidste, jeg vil nævne, er, at man også skal være opmærksom på, at der er nogle turistmuligheder. Som jeg sagde i mit første indlæg, er der mange mennesker, der gerne vil efterspørge de kvaliteter, der er på landet, og det vil sige, at